31976L0114

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 18 decembrie 1975
privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și la amplasamentul și modul de aplicare a acestora

(76/114/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamentare [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social [2],

întrucât specificațiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele în conformitate cu legislațiile naționale se referă, *inter alia*, la plăcuțele și inscripționările regulamentare, locul de amplasare și modul de aplicare al acestora;

întrucât aceste specificații diferă de la un stat membru la altul; întrucât este, prin urmare, necesar ca aceleași specificații să fie adoptate de către toate statele membre fie în completarea, fie în locul specificațiilor lor actuale în special pentru a permite aplicarea, pentru fiecare tip de vehicul, a procedurii de omologare CEE de tip care face obiectul Directivei 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora [3];

întrucât apropierea legislațiilor naționale care se referă la autovehicule necesită o recunoaștere reciprocă de către statele membre a controalelor efectuate de fiecare dintre acestea în baza unor specificații comune; întrucât un astfel de sistem implică, pentru a funcționa bine, ca aceste specificații să fie aplicate pentru toate statele membre începând cu aceeași dată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, prin „vehicul” se înțelege orice autovehicul destinat circulației rutiere, cu sau fără caroserie, având cel puțin patru roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25 km/h, precum și remorcile sale, cu excepția vehiculelor care se deplasează pe șine, a tractoarelor și mașinilor agricole sau forestiere precum și a mașinilor utilizate la lucrările publice.

Articolul 2

Statele membre nu pot refuza acordarea omologării CEE de tip sau a omologării naționale unui vehicul din motive legate de plăcuțele și inscripționările regulamentare, amplasamentul și modul lor de aplicare dacă acestea corespund specificațiilor din anexă.

---

[1] JO C 5, 8.1.1975, p. 41.
[2] JO C 47, 27.2.1975, p. 4.
[3] JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

Articolul 3

Statele membre nu pot refuza înmatricularea sau interzice vânzarea, introducerea în circulație sau utilizarea vehiculelor din motive legate de plăcuțele și inscripționările regulamentare, amplasarea lor și modul lor de aplicare, dacă acestea corespund specificațiilor din anexă.

Articolul 4

Modificările necesare pentru adaptarea specificațiilor din anexă la progresul tehnic se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 din Directiva 70/156/CEE.

Articolul 5

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 1 ianuarie 1977, dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Prezentele specificații se aplică începând cu 1 octombrie 1978.

(2) De asemenea, de la notificarea prezentei directive, statele membre informează Comisia în timp util pentru ca aceasta să-și prezinte observațiile cu privire la cele mai importante acte cu putere de lege sau acte administrative pe care intenționează să le adopte în domeniul reglementat prin prezenta directivă.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 1975.

Pentru Consiliu

Președintele

M. TOROS

ANEXĂ

1. GENERALITĂȚI

1.1. Toate vehiculele trebuie să fie prevăzute cu o plăcuță și cu inscripționări așa cum se descrie în secțiunile următoare. Plăcuța și inscripționările se aplică de către constructor sau de către reprezentantul autorizat al acestuia.

2. PLĂCUȚA CONSTRUCTORULUI

2.1. Plăcuța constructorului, al cărei model este prezentat în apendicele la prezenta anexă, trebuie să fie bine fixată într-un loc vizibil și ușor accesibil pe o piesă care, în mod normal, nu se înlocuiește pe parcursul utilizării; aceasta trebuie să prezinte lizibil și indelebil indicațiile următoare, enumerate în ordine:

2.1.1. Numele constructorului.

2.1.2. Numărul de omologare CEE ([1]).

Acest număr se compune din litera „e” minusculă urmată, în ordine, de numărul sau literele distinctive ale țării care a acordat omologarea CEE (1 pentru Germania, 2 pentru Franța, 3 pentru Italia, 4 pentru Țările de Jos, 6 pentru Belgia, 11 pentru Regatul Unit, 13 pentru Luxemburg, DK pentru Danemarca, IRL pentru Irlanda) și de numărul de omologare care corespunde numărului certificatului de omologare stabilit pentru tipul de vehicul. Un asterisc se plasează între litera „e” și numărul distinctiv sau literele distinctive ale țării care a acordat omologarea CEE, ca și între acest număr sau aceste litere și numărul de omologare.

2.1.3. Numărul de identificare al vehiculului.

2.1.4. Masa maximă autorizată a vehiculului încărcat.

2.1.5. Masa maximă autorizată a ansamblului încărcat, în cazul în care vehiculul este utilizat ca vehicul tractor.

2.1.6. Masa maximă autorizată pe fiecare osie, datele fiind indicate din față spre spate.

2.1.7. În cazul unei semiremorci, masa maximă autorizată pe dispozitivul de cuplare.

2.1.8. Prevederile punctelor 2.1.4 la 2.1.7 intră în vigoare la 12 luni de la adoptarea Directivei Consiliului privind masele și dimensiunile autovehiculelor și ale remorcilor acestora. Totuși, înainte de această dată, un stat membru poate cere ca masele maxime autorizate prevăzute de legislația sa națională să fie indicate pe plăcuța tuturor vehiculelor admise în circulație pe teritoriul său.

Dacă masele admisibile din punct de vedere tehnic sunt superioare maselor maxime autorizate, acel stat poate cere ca acestea să fie și ele indicate. În acest caz, masele se indică pe două coloane: în coloana din stânga se scriu masele autorizate maxime și în coloana din dreapta masele admisibile din punct de vedere tehnic.

2.2. Constructorul poate adăuga indicații suplimentare dedesubt sau alături de inscripționările prevăzute, în exteriorul unui dreptunghi bine marcat și conținând numai indicațiile prevăzute la punctele 2.1.1 la 2.1.8 (a se vedea apendicele la prezenta anexă).

([1]) Atât timp cât omologarea CEE de tip nu este acordată, numărul de omologare CEE de tip poate fi înlocuit cu numărul de omologare națională.

NUMĂRUL DE IDENTIFICARE AL VEHICULULUI

Numărul de identificare al vehiculului este constituit dintr-o combinație fixă de caractere atribuită fiecărui vehicul de către constructor. Acesta are scopul de a permite – fără să fie necesar să se recurgă la alte indicații – identificarea univocă a oricărui vehicul prin intermediul constructorului pe o perioadă de 30 de ani. Numărul de identificare trebuie să corespundă următoarelor specificații.

3.1. Trebuie să fie marcat pe plăcuța constructorului precum și pe șasiu, pe cadru sau pe orice altă structură analoagă.

3.1.1. Trebuie să fie compus din două părți: prima, alcătuită din cel mult șase caractere (litere sau cifre), are ca scop indicarea caracteristicilor generale ale vehiculului, în special tipul și modelul; a doua, alcătuită din opt caractere din care primele patru pot fi litere sau cifre și celelalte patru doar cifre, destinată să identifice fără echivoc, împreună cu prima parte, un anumit vehicul.

3.1.2. Trebuie, dacă este posibil, să fie scris pe un singur rând. În mod excepțional și doar din motive tehnice poate fi scris și pe două rânduri. În acest caz, nu este totuși autorizat să se realizeze separări în interiorul celor două părți ale numărului.

Nu trebuie să existe spațiu între caractere.

În cea de-a doua parte, orice poziție nefolosită trebuie umplută cu cifra zero pentru a se obține numărul total de opt caractere cerut.

Începutul și sfârșitul fiecărui rând trebuie să fie delimitat de un simbol care să nu fie nici cifră arabă, nici literă majusculă latină și care să nu poată fi confundat cu astfel de caractere. Este autorizată de asemenea introducerea unui astfel de simbol în interiorul unui rând între cele două părți (punctul 3.1.1).

3.2. Numărul de identificare trebuie în plus:

3.2.1. să fie marcat pe șasiu sau pe cadru sau pe orice altă structură asemănătoare, în partea dreaptă a vehiculului;

3.2.2. să fie plasat într-un loc vizibil și accesibil, printr-un procedeu cum ar fi ciocănirea sau poansonarea, pentru a se evita ștergerea sau deteriorarea lui.

4. CARACTERE

4.1. Pentru toate inscripționările prevăzute la punctele 2 și 3., trebuie să se folosească litere latine și cifre arabe. Totuși, literele latine folosite pentru indicațiile prevăzute la punctele 2.1.1, 2.1.3 și 3 trebuie să fie majuscule.

4.2. Pentru indicarea numărului de identificare al vehiculului:

4.2.1. nu se admite folosirea literelor I, O și Q, și nici a cratimelor, asteriscurilor sau a altor semne speciale, altele decât simbolurile prevăzute la punctul 3.1.2 ultimul paragraf;

4.2.2. literele și cifrele trebuie să aibă următoarele înălțimi minime:

4.2.2.1. 7 mm pentru caracterele marcate direct pe șasiu, pe cadru sau pe orice altă structură asemănătoare a vehiculului;

4.2.2.2. 4 mm pentru caracterele marcate pe plăcuța constructorului.

Apendice

MODELUL PLĂCUȚEI CONSTRUCTORULUI

(a se vedea punctele 2.1 și 2.2)

	STELLA MOTOR COMPANY e*3*1485 – EBA46G00A47269 – 22 000 Kg 38 000 Kg 1-7 000 Kg 2-8 000 Kg 3-8 000 Kg	

Exemplul se referă la un vehicul din categoria N_3.

Informațiile suplimentare amintite la punctul 2.2 se pot adăuga dedesubt sau alături de indicațiile reglementare (a se vedea dreptunghiurile desenate cu linie întreruptă în modelul de mai sus).